



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 587/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **PB PLAY s.r.o.**, Železničná 82/17, Považská Bystrica, IČO 43 856 713, zastúpenej **URBAN & PARTNERS s.r.o.**, advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. PB-13Cb/20/2021 (pôvodne vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 13Cb/20/2021) a postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 41Cob/175/2024 takto

### r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

#### Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PB-13Cb/20/2021 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 41Cob/175/2024. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie 12 000 eur od okresného súdu a 8 000 eur od krajského súdu a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie, v ktorom sťažovateľka vystupuje na žalovanej strane, začalo v roku 2021 na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorý vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 38Up/1545/2021 z 30. septembra 2021.

3. Po podaní odporu okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 13Cb/20/2021-132 z 27. októbra 2022 tak, že výrokom I konanie v časti o zaplatenie 20 200 eur s príslušným úrokom z omeškania

zastavil, výrokom II žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 43 656,10 eur spolu s príslušenstvom a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

4. Sťažovateľka v zákonnej lehote podala proti rozsudku odvolanie. Krajský súd uznesením č. k. 8Cob/15/2023-167 z 20. júna 2023 rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výrokoch II a III (nárok na náhradu trov konania) zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Na pojednávaní 5. októbra 2023 žalobca doručil súdu čiastočné späťvzatie návrhu, pričom sťažovateľka s ním súhlasila. Na pojednávaní 7. marca 2024 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe.

6. Okresný súd rozsudkom č. k. PB-13Cb/20/2021-342 zo 4. apríla 2024 rozhodol, že súdne konanie v časti o zaplatenie 5 500,32 eur s príslušným úrokom z omeškania zastavuje, a v zostávajúcej časti žalobe vyhovel. Proti tomuto rozsudku sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 41Cob/175/2024 z 31. júla 2025. Proti odvolaciemu rozsudku sťažovateľka podala dovolanie.

7. Sťažovateľka argumentuje, že napadnuté konanie nie je právoplatne ukončené vo všetkých jeho zložkách ani po 4 rokoch a jej právna neistota pretrváva.

8. Sťažovateľka vo vzťahu k právnej a faktickej zložitosti posudzovanej veci uvádza, že obdobné konania nespádajú do kategórie konaní, ktoré sú právne a fakticky zložité a vyžadujú si čas naviac. Samotná neprimeraná dĺžka súdneho konania ako celku nepochybne nebola vyvolaná správaním sťažovateľky, ktorá podľa vlastných slov vystupuje v konaní aktívne a súdu poskytuje súčinnosť.

9. Zbytočné prieťahy v konaní boli v prípade okresného súdu i krajského súdu podľa názoru sťažovateľky zapríčinené nielen ich samotnou nečinnosťou, ale aj neefektívnou činnosťou, t. j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky.

## II.

### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

10. Predmetom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru prieťahovým postupom okresného súdu a krajského súdu, v dôsledku čoho nedošlo k skončeniu veci a rozhodnutiu o všetkých zložkách konania.

11. Ústavný súd poznamenáva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov, a preto aj vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje judikatúru a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno ich namietané porušenie posudzovať v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti spoločne (m. m. IV. ÚS 120/2018).

12. Ústavný súd predovšetkým zdôrazňuje, že ústavné sťažnosti namietajúce porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj základného práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny, práva

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov (I. ÚS 210/2018, IV. ÚS 172/2020, II. ÚS 334/2021, II. ÚS 514/2021), resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (I. ÚS 190/2019, II. ÚS 357/2021). K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte konkrétnych okolností prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019, II. ÚS 238/2020).

13. Európsky súd pre ľudské práva vo svojich rozhodnutiach pripomína, že čl. 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby všetky fázy súdneho konania smerujúceho k urovnaniu sporu o občianskom práve alebo záväzku skončili v primeranej lehote, a to vrátane fáz nasledujúcich po rozhodnutí v merite veci (napr. rozsudok EŠLP vo veci Hornsby v. Grécko z 19. 3. 1997, sťažnosť č. 18357/91).

14. Ústavný súd berie do úvahy pohľad na sporové konanie o žalobe proti sťažovateľke ako celok, teda vrátane fazy konania, ktorej predmetom bude rozhodovanie o náhrade trov konania (rozsudok EŠLP vo veci Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. 6. 2016, sťažnosť č. 65302/11). Vo vzťahu k tejto etape konania však prízvukuje kritérium významu predmetu rozhodovania pre sťažovateľku, ktorý je *in abstracto* daný tým, že otázka trov konania predstavuje vedľajšiu agendu s podstatne nižším vplyvom na stav právnej neistoty ako pri nerozhodnutí veci samej (III. ÚS 451/2022).

15. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou (napr. I. ÚS 66/02) ústavný súd uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné prietahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ (napr. III. ÚS 372/06). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 96/2011).

16. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti vychádzal zo zistenia, že okresný súd vo veci samej rozhodol rozsudkom sp. zn. PB-13Cb/20/2021-342 zo 4. apríla 2024, teda o podanej žalobe rozhodoval 3 roky. Konanie okresného súdu v posudzovanej veci nebolo optimálne, keďže jeho prvý rozsudok č. k. 13Cb/20/2021-132 z 27. októbra 2022 odvolací súd v napadnutých výrokoch zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Ústavný súd konštatuje, že určitý prietah spôsobený nesústredeným postupom okresného súdu v konaní vznikol, avšak nevyhodnotil doterajšiu dĺžku napadnutého konania okresného súdu za ústavne neudržateľnú.

17. V čase podania ústavnej sťažnosti bolo vo veci podané odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 41Cob/175/2024 z 31. júla 2025, teda konanie pred odvolacím súdom trvalo približne rok, čo ústavný súd nepovažuje za ústavne neakceptovateľnú dĺžku konania.

18. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a postupu okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní ústavný súd dospel k záveru, že v postupe okresného súdu vznikol istý prietah, vzhľadom

na fázu konania a celkovú dĺžku napadnutého konania (štyri roky na dvoch inštanciách) však nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľkou označených práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

19. Na záver však ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť všeobecných súdov bude pokračovať, sťažovateľka sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 16. októbra 2025**

**Luboš Szigeti**  
**predseda senátu**